

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

Engin Erkiner: Almanya'da herhangi bir kütüphaneye gittiğinizde mutlaka barışla ilgili birkaç kitap bulursunuz. Üniversite kütüphanelerinde ise barışla ilgili kitaplar en az bir rafı doldurur.

Barış denilince “silahların susması” ve “vicdani red”den başka şey aklınıza gelmiyorsa, barışın kapsamlı bir konu olmasını düşünebilmeniz de zordur.

Geçtiğimiz yıl yayınlanan ve büyük boy 640 sayfa kalınlığındaki “Barış El Kitabı” içindeki konulardan bazılarını sıralamak bu konuda fikir verebilir:

Barış araştırmaları savaş ve barış, uluslar arası ilişkiler teorilerinde barış, sivilleşme projesi olarak barış, barış hareketi, barış ve cinsler, iç barış, barış ve gazetecilik, barış ve kilise, barış ve insan hakları, barış ve militarizm, barış ve milliyetçilik, barış ve din, sosyal barış ve başka maddeler...

Maddeler farklı kişiler tarafından yazılmış.

Sadece bu kitabın içeriği bile barış konusunun kapsamı ve düşünülebilecek tüm diğer konularla ilişkisi hakkında fikir veriyor. Bu genişlikte bir kadronun bulunması ülkedeki barış hareketinin gücünün göstergelerinden bir tanesidir.

Almanya barış hareketinin sol kesimi her yıl Kassel kentinde yıllık toplantısını yapar. Barış hareketinin sol kesimi ifadesi, başka kesimlerin de olduğunu gösterir. Barış hareketi komünistler ve genel olarak soldan ibaret değildir. Sosyal Demokratlar (SPD), Yeşiller,

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

sendikalar ve kiliseler de vardır bu hareket içinde. Her kesimin kendisine özgü barış anlayışı vardır ve bu durum savunulan sosyal düzenle barış anlayışı arasındaki bağlantıyı da gösterir.

Bu bağlantıyı bize ve sadece Kürt sorunuyla ilgili olarak tercüme edersek:

1. Teslim ol, devlete sığın, biz de bir şeyler düşünürüz. Sonuçta burada

savunulan da barıştır; devlet ve AKP'nin barışıdır.

2. Bu savaş ekonomiye pahalıya geliyor; sorunun bazı önlemlerle çözülmesi

ülkeyi ve ekonomiyi rahatlatacaktır (TUSİAD barışı).

3. Türkiye Kürt sorununu çözerse Ortadoğu'da önü açılır, bölgenin lider ülkesi

durumuna gelir. Kürt-Türk ittifakının önünde kimse duramaz. (Aralarında Kürtlerin de bulunduğu bazı sermayedarların barışı).

4. Kürt halkına özerklik, Kürtçenin eğitim dili olması. Kürtlerin yarıya yakını

Batı, Güney ve Marmara bölgesinde yaşadığı için, bu talep ülke genelinde yerel yönetimlerin özerkliği ve ülkenin çift resmi dile sahip olması anlamına gelir. Bu talepler teorik olarak kapitalizm şartlarında gerçekleşebilir, somut durumda ise bu gerçekleşme mümkün değildir. Ülkede önemli bir değişim zorunludur (sosyalistlerin bir bölümünün görüşü).

Görüşler çoğaltılabilir, ancak bu kadarı yeterlidir. Burada açık olan; farklı barış

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

anlayışlarının varlığı ve her anlayışın kendisine ait bir sosyal düzen savunusuyla ilişkili olmasıdır.

Dikkatimizi sadece sol üzerinde toplarsak...

Kassel'da yapılan yıllık toplantıda birkaç büyük konferansın yanı sıra çok sayıda çalışma grubu da vardır.

Almanya emperyalist bir ülkedir ve dünyanın her tarafında şu veya bu oranda vardır. Sol barış hareketi de bu durumu barışla ilgili değişik bilişenler açısından inceler:

Almanya'nın yeni savunma anlayışı, Afganistan savaşı, Somali'de Alman savaş gemileri, Irak savaşı, Kürdistan'da savaş ve Almanya'nın rolü, silah ihracatı, Almanya-ABD arasındaki güç dengesi, yeni emperyalizm teorisi, Alman ordusunun yeniden yapılanması, Birleşmiş Milletler'in (BM) işlevi, Arap baharı ve son gelişmeler...

Konular çoğaltılabilir. İki gün süren toplantının ne kadar yoğun geçtiği konulardan da anlaşılabilir.

Geçen yılki toplantıda en fazla tartışılan konu şuydu:

Suriye'de taraflar arasındaki savaşın sona ermesi ve sorunların görüşmeler yoluyla çözümlenebilmesi için ne yapılması gerekir?

"Kahrolsun emperyalizm" demekle bir şey olmuyor. Suriye'de barışın zorlanması ve bunun için de bir çeşit müdahale gerek. Bu müdahale BM Barış Gücü ile mi yoksa BM'den silahsız gözlemcilerle mi yapılmalıdır?

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

Afrika ülkeleri arasındaki çatışmalarda BM Barış Gücü'nün bileşimi Afrika Birliği tarafından belirlenir. Bu uygulamanın zararlı yanları neler olmuştur ve benzeri bir durum Arap Birliği'nin bileşimini belirlediği Barış Gücü'nde de ortaya çıkar mı?

Barış Gücü'nün olumlu işlev gördüğü örnekler hangileridir?

Görüldüğü gibi tartışma geniş bir bilgi birikimi temelinde yürüdü. Kassel üniversitesi barış araştırmaları konusunda tanınmıştır ve başka üniversitelerde de "Barış ve Çatışma İncelemeleri" bölümleri vardır. Bu bölümlerden gelen konuşmacılar dinleyicilere ayrıntılı bilgi verebiliyordu.

BM Barış Gücü kendini korumak için silah taşır, çatışmalara girmez. Çatışan taraflar arasında yer alarak savaşın yoğunluğunun azalmasına hatta durmasına çalışır.

ENGELLİ SOSYALİSTLER

Suriye'de çatışmalar başladıktan sonra bu ülkeye Barış Gücü gönderilmesi gerektiğini savundum ve düşünmediğim bir durumla karşılaştım. Barış Gücü'nün ne olduğunu bilen azdı ve hatta bunu NATO ile karıştıranlar bile vardı. Bir başka bölüm sosyalist ise BM'in emperyalist ülkelerin kuklası olduğunu düşünüyordu.

Tartışılabilir, ama asıl soruya cevap yoktu:

Suriye'de çatışmaların durmasını ve sorunun görüşmeler yoluyla çözülmesini istiyoruz; ama iki taraf da buna yanaşmıyor ve iç savaş büyüyerek sürüyor. Bu durumda ne yapılacaktır?

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

Etkisi olmadığı belli olan “çatışmalar durmalıdır” denilmeye devam mı edilecektir, yoksa eksikleri ne olursa olsun BM’in müdahalesi mi istenecektir?

Konuşmanın ötesinde yapmak konusunda başka bir fikri olan varsa öğrenmek isterdim, ama yoktu.

Benzeri bir durum yıllardan beri Afrika ülkeleri arasındaki ya da ülke içindeki çatışmalar da söz konusudur. Dışarıdan, konuşmanın ötesinde müdahale yapılamadığı durumlarda, Fransa çatışmayı durdurmak gerekçesiyle ülkeye asker gönderiyor.

Acizlik ve hareketsizliğin sonucu emperyalist ülkelere yol açmak oluyor.

Sözüm ona enternasyonalist olmakla birlikte bizi doğrudan ilgilendirmeyen savaşları duymak bile istemediğimiz için, kendi dünyamıza kapanıp yaşıyor. Bir deyişle, gökyüzünü kuyunun ağzı kadar sanıyoruz.

Suriye'deki gelişmeler bizdeki barış hareketinin ne kadar kötü durumda olduğunu yeniden gösterdi. Bilgi olmadan politika üretilemez ve bunun bile yapılamadığı bir yerde ise az da olsa etkili olmaktan söz edilemez.

Barışı savunanların uluslar arası kuruluşların etkin olmasını savunması, bunun için mücadele etmesi gerekir. Aksi durumda, Suriye örneğinde olduğu gibi, oldukça geç kalınarak ülkeye birkaç yüz gözlemci gönderilir ve onlar da bir şey yapamadan geri dönerler.

Bu durum sosyalistlerin yapmak konusunda engelli durumda olduklarının yeni bir örneğidir. Konuşmak yeterli sayılmaktadır. Konuşulan nasıl yapılacaktır, belli değildir. Bu konuda kafa yormak ise gerekli değildir.

YENİ İÇ SAVAŞ

Suriye, 21. yüzyıldaki ilk “küçük dünya savaşı”nın yanı sıra, ilk uygulaması Libya’da görülen “yeni iç savaş”ın da örneğidir.

Kapitalist ve sosyalist blokların var olduğu geçtiğimiz yüzyılın ikinci yarısında, bloklar arasındaki çatışmalar temsilciler aracılığıyla yapılırdı. Gerçekte olan iki blok arasındaki savaştı, ama çatışmanın büyümesi ve nükleer silahların kullanılması tehlikesinin artması nedeniyle çatışma bölgesel olarak yürütülürdü.

Angola’da MPLA ve UNITA örgütleri arasındaki savaş örneklerden bir tanesidir. İki SSCB ikincisi ABD yanlıydı ve her iki ülkeden yardım alarak yıllarca savaştılar. Sosyalist istem Küba vasıtasıyla bu ülkeye asker ve askeri danışman gönderirken, o yıllarda ırkçı yönetimin işbaşında bulunduğu Güney Afrika da aynısını UNITA için yaptı ve sonuçta savaşı MPLA kazandı.

Suriye daha küçük bir ülke olmakla birlikte çatışan güçler yelpazesi daha geniştir: Bir tarafta ABD, Fransa, İngiltere, Türkiye ve Suudi Arabistan bulunuyor; karşı tarafta ise Rusya Federasyonu, Çin ve İran.

Bölgenin güçlü örgütlerinden Müslüman Kardeşler ilk tarafta iken, Lübnan’daki Hizbullah ikinci taraftadır.

İsrail ilk tarafa yakın olmakla birlikte ikirciklidir. Esad rejimiyle arası iyi değildir ama yönetimin Müslüman Kardeşler’e geçmesini de istemiyor.

Suriye’deki iç savaşta küçük bir dünya savaşı söz konusudur ve son olarak bir başka bölgesel güç olarak Kürtler de devreye girmiştir.

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

Suriye'deki iç savaş aynı zamanda iki bölgesel gücün, İran ve Türkiye'nin arasındaki savaştır.

Türkiye yıllardan beri NATO'nun güneydoğu kanadı olmaktan ibaret bir güç değil, bölgesel bir güç konumundadır.

Türkiye'nin hangi ülkelerde askeri var, diye sorarsanız, sosyalistlerin çoğu cevap veremez. Afganistan'daki işgal güçlerinden birisi olan Türkiye'nin bu konumu ya bilinmiyor ya da unutulmuştur.

Hepsi bu kadar mı, değil...

Yanı başımızdaki bir ülkede süren iç savaş hakkında garip değerlendirmeler duyuluyor. Örneğin, "Suriye halklarının yanındayız" gibi...

Yeni iç savaş stratejisi bir ülkede halkın rejime muhalefet eden kesimini, mevcut iktidarı savunan kesimine karşı destekleyip güçlendirmeyi ve açık işgale başvurmamayı içerir.

Bu strateji ilk olarak Libya'da denendi ve ülkeye asker çıkarmak yerine Kaddafi karşıtı güçlere hava desteği sağlamakla yetinildi. Suriye'de ise İran, Esad rejimine askeri yardım yaparken, Türkiye'nin de içinde bulunduğu diğer güçler ise muhaliflere destek oluyorlar.

Suriye muhalefeti çok parçalı ama dış destekle yapay olarak oluşturulmuş bir muhalefet değil. 1981'de Hafız Esad'ın ordusu Hama'da Müslüman Kardeşler'den yaklaşık 40 bin kişiyi öldürmüştü ve aradan 30 yıl geçtikten sonra Hama yine muhalefetin merkezlerinden birisi durumundadır.

Birbirine zıt kamplara ayrılmış halkın iki kesimini birden nasıl destekleyebilirsiniz, bilinmez.

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

Bu konuda daha çok yazılabilir, ancak bu kadarı bile bizdeki barış hareketinin feci durumunu göstermek için yeterlidir. Avrupa'da ve Türkiye'de barış konusunda ciddi ic eğitime ihtiyacımız var.

Barış hareketinin büyük bir teorik arka planı vardır. bu arka plan ülkenin içeride ve dışarıda genel analizini içerir. İçerde ve dışarıda ne yapılıyor ve bu temelde biz barışı etkin biçimde savunmak için neler yapmalıyız?

SONUÇ

2000-2005 yılları arasında Demokratik Sosyalizm Partisi'nin (PDS) Frankfurt'ta barış politikası sözcüsüydüm. Bu kent Almanya barış hareketinde önemli yere sahiptir.

Dört yıl önce Avrupa Barış Meclisi'ni (ABM) kurduk ve bugüne kadar getirdik. Önümüzdeki dönemde en büyük eksikimizin iç eğitim olduğu konusunda görüş birliği içindeyiz.

Bizdeki barış hareketi (içerde ve Avrupa'da) Almanya ya da başka bir ülkedekinin benzeri olamaz.

Türkiye bir şiddet toplumdur. Şiddetin önemli bölümü günlük şiddettir ya da politik iktidarı hedeflemeyen şiddet. Günde ortalama bir kadın öldürülmekte, çocuklara yönelik şiddet ve istismar büyük boyutlara ulaşmış bulunmaktadır.

Militarizm, şovenizm ve geçmişle hesaplaşmaktan ısrarla kaçınmak kültürel olarak derin köklere sahiptir.

BARIŞ HAREKETİNİN GELİŞEBİLMESİ İÇİN

Geschrieben von: Erkiner

Dienstag, den 06. November 2012 um 19:02 Uhr -

Barış hareketi bu ülkedeki ayırıcı özellikleri dikkate alarak geliştireceği açılımlarla etkinliğini artırabilir.

Ciddi bir barış kültürüne ihtiyaç var...